

10 *Не си ли мя издоилъ като млѣко;
И не си ли мя съсырилъ като сърене?

11 Съ кожж и пльть си мя облѣклъ,
И съ кости и жилы си мя оплелъ;

12 Животъ и милостъ си ми дариль,
И постыденіе-то ти е упазило духъ-тъ ми;

13 Но и това си кръялъ ты въ сърдце-то си:
Знай че това бѣ съ тебе.

14 Ако съгрѣшъ, ^инаблюдавашъ мя,
И отъ беззаконіе-то ми не щешь да мя
обезвинишъ.

15 Ако направъхъ нечестіе, ^игорко ми:
И ^иправеденъ да съмъ; не можъ дигнъ
главъ-тъ си.

Пъленъ съмъ съ бесчестіе: ^ивиждъ прочеে
скрѣбъ-тъ ми;

16 Защото расте. ^иГонишъ мя като лъвъ:
И като ся врачаашъ показуваши ся стра-
шънъ противъ мене.

17 Новы свидѣтели прѣставяши противъ
мене,
И умноожавашъ гнѣвъ-тъ си върху ми:
Едно подиръ друго воинства нападать
вързъ мене.

18 ^иА защо мя извади ты изъ маткъ-тъ
на майкъ ми?

О, да бѣхъ издѣхнѣлъ, и око да не бѣ мя
виждало.

19 Щѣхъ да съмъ като че не съмъ быль:
Отъ маткъ-тъ въ гробъ-тъ щѣхъ да ся
отнесж.

20 ^иДни-тъ ми малко не сѫ ли? ^ипрѣстани
прочеé,

^иИ остави мя, да си отдѣхнѣ малко,

21 Прѣди да отидж отъ дѣто нѣма да ся
върнѣж,
Рѣвъ тъмниж земїж си въ смыртиж сѣнкж;

22 Въ мрачниж земїж, както тъма-та на
смыртиж-тъ сѣнкж,
Дѣто нѣма никакъвъ редъ,
И видѣло-то е като тъма.

ГЛАВА 11.

1 И отговори Софаръ Наамаеецъ-тъ, и
рече:

2 Не си ли дава отвѣтъ на много думы?
И многорѣчивый-тъ ще ся оправдае ли?

3 Праздны-тъ ти думы ще затулятъ ли уста-
та на человѣцы-тъ?

И ты да ся присмишивашъ, а тебе нѣкой да
тла не посрами ли?

4 ^иЗащото ты си рекль: Говореніе-то ми е
право,
И чистъ съмъ азъ прѣдъ очи-тъ ти.

5 Но дано бы проговорилъ Богъ,

^иПсал. 139; 14, 15, 16.
^иПсал. 139; 1.
^иИса. 3; 11.
^иГл. 9; 12, 15, 20, 21.
^иПсал. 25; 18.
^иИса. 38; 13. Плач. 3; 10.
^иГл. 3; 11.
^иГл. 7; 6, 16, 8; 9. Псал. 39; 5.

о Псал. 39; 13.
п Гл. 7; 16, 19.
р Псал. 88; 12.
с Псал. 23; 4.
а Гл. 6; 10, 10; 7.
б Ездр. 9; 13.
с Екк. 3; 11. Рим. 11; 33.
г Гл. 9; 12, 12; 14. Откр. 3; 7.

И да бы отворилъ устны-тъ си противъ
тебе:

6 И да ти явѣше тайны-тъ на мудростъ-тъ,
Че сѫ сугубы отъ колкото си знае.
Знай проче, че ^иБогъ по малко отъ без-
законіе-то ти изыскава отъ тебе.

7 ^иМожешъ ли да избродишъ Божіи-тъ
дѣлбины?

Можешъ ли да издиришъ Всесилный-тъ
съвршенно?

8 Тѣ сѫ высоки до небе-то: що можешъ да
направишъ?

По дѣлбокы сѫ отъ ада: що можешъ да
познаешъ?

9 Мѣра-та имъ е по дѣлга отъ земїж-тъ,
И по широка отъ море-то.

10 ^иАко дойде той та затвори, или събере,
То кой може да го възбрані?

11 Защото ^итой знае суетж-тъ на человѣ-
цы-тъ,
И нечестіе-то види,
И нѣма ли да даде вниманіе?

12 А ^ичеловѣкъ суетень горди ся,
И человѣкъ ся ражда диво оселче.

13 ^иАко приготвишъ ты сърдце-то си,
^иИ прострѣши рѣцѣ-тъ си къмъ него:

14 Ако имъ беззаконіе въ рѣцѣ-тъ ти, от-
далечи го,
И ^ине оставай да ся насели нечестіе въ
шатры-тъ ти.

15 ^иТогазъ само ще повдигнешъ лице-то си
безъ пятно:
И утвѣрденъ ще бѫдешъ, и нѣма да ся
боишъ:

16 Защото ^иты ще забравишъ скрѣбъ-тъ:
Ще јѣ помнишъ както воды които сѫ
оттекли.

17 И твой-тъ вѣкъ ^ище бѫде по свѣтль отъ
пладне:
И тъмнина ако си, *пакъ* ще станешъ като
зора:

18 И ще си безопасенъ, защото има надежда:
Ей, ще копаешъ, и ^ище си лѣгнешъ безо-
пасно.

19 Що лѣгнешъ, и не ще има кой да тя у-
страшава:
И мнозина ще търсятъ твоето лице.

20 А ^иочи-тъ на нечестивы-тъ ще истаѣтъ,
И прибѣжище не ще да има за тѣхъ,
И ^инадежда-та имъ ще е издѣхваніе.

ГЛАВА 12.

1 А Йовъ отговори, и рече:
2 Наистинѣ вы сте *само* людіе,
И съ васъ ще мудростъ-та да умре!

д Псал. 10; 11, 14, 35; 22. | Псал. 119; 6. 1 Іоан. 3; 21.
е Псал. 94; 11. | и Иса. 65; 16.
о Псал. 73; 22, 92; 6. Екк. 4. | А Псал. 37; 6. 112; 4. Иса.
з 3; 18. Рим. 1; 22. | 58; 8, 10.
ж 1 Цар. 7; 3. Гл. 5; 8. 22; | и Лев. 26; 5, 6. Псал. 3; 5.
и 21. Псал. 78; 8. | 4; 8. Прит. 8; 24.
и Псал. 88; 9, 143; 6. | и Лев. 26; 16. Втор. 28; 65.
и Псал. 101; 3. | о Гл. 8; 14; 18; 14. Прит. 11; 7.
и Виж. Вѣт. 4; 5, 6. Гл. 22; 26. |